

Oplysninger, der foreligge os, er Skive et vigtigt eller i alt Fald et af de vigtigere Punkter for Delegeratkorrespondancen i det nordlige Sylland, og Mindretallet tror derfor, at det er nødvendigt, at der er en færegen Bestyrer for denne Station. Jeg skal derfor anbefale, at disse ikke overdrevent store Summer, nemlig 2,000 Kr. til en Dørtelgrafist og 1,000 Kr. til Telegrafist- og Budhjælp, bevilges. Under § 19 har Udvalgets Mindretal tiltraadt Ministerens Forslag under Nr. 47 om at forhøje den til Landvæsenets Fremme i Almindelighed bevilgede Sum, 14,000 Kr., med 2,000 Kr. Vi have alle været enige i at anbefale f. Ex. Bivælgerforeningen til Ministeriets Bevillie. Nu har Ministeriet oplyst for os, at det i det Hele ikke har Vidler til Raadighed i den hidtil bevilgede Sum, og det beder derfor om at faae disse 2000 Kr. til. Det forekommer mig, at Summen er saa ubetydelig, at naar der derved kan opnaas noget Godt, er der ikke tilstrækkelig Grund til at negte den. — Jeg kommer nu til Vindringsforslaget under Nr. 50, hvor Udvalgets Flertal har foreslaaet at nedsette Indkvarteringsgodtgjørelsen, Staldbrugsgodtgjørelsen, med 3,753 Kr. 48 Ore. Mindretallet har ikke kunnet være med hertil, og det maa jeg tillade mig at forklare lidt nærmere. Efter Mindretallets Overbevisning er der her Tale om ligefrem lovbestemte Udgifter, om hvilke man egentlig ikke kan sige, at de kunne fastsættes enten af Regjeringen eller af Rigsdagen. Det er engang ved Lov af 29de December 1850 bestemt, at vedkommende Garnisonsbyer skulle have godtgjort af Statskassens Galvdelen af deres Udgifter i Anledning af Garnisoneringen foruden det Beløb, de i Følge Forordningen af 1816 skulde have, og der er tillige i Loven fastsat aldeles bestemte Regler for, hvorledes disse Udgifter skulle beregnes. Det er fastsat i § 6, at det paaligger Kommunalbestyrelsen i vedkommende Garnisonsby ved hver Juni og December Maanedes Udløb at indsende til Krigsministeriet en nøjagtig og af vedkommende Garnison attesteret Opgjørelse over den Kommune i Medfør af den omhandlede Lov tilkommende Godtgjørelse, og det hedder derefter i § 7, at „i Reglen bliver den saaledes indgivne Opgjørelse at lægge til Grund for Beregningen af Godtgjørelsen, men skulde det befindes, at der ikke af vedkommende Kommunalbestyrelse maatte være udvist fornøden Økonomi, maa det staa Ministeriet frit at lade Godtgjørelsen fastsætte ved uwillige Mænd fra en af de nærmeste Jurisdiktioner, og med det Beløb, hvortil disse eller, hvis Ministeriet eller Bestyrelsen skulde forlange Saadant, Overfjønsmænd ligeledes fra en af de nærmeste Jurisdiktioner ansætte Godtgjørelsen, maa Kommunen lade sig nøie,“ men dertil er Kommunen ogsaa berettiget. Mindretallet kan derfor ikke opfatte dette Forslag anderledes, end at det enten ikke vil have nogen Betydning eller ogsaa vil gaa Loven

af 29de December 1850 for nær. Naar nu den ærede Ordfører i sine Udtalelser faae bort fra, hvad han kaldte Retssspørgsmaalet — efter min Overbevisning er der slet ikke Tale om noget Retssspørgsmaal; thi Retten er klar og tydelig — og kun vilde se hen til det muligvis praktisk opnaelige Resultat ved Trykket herfra at bevæge Kommunerne til at lade sig nøie med en ringere Godtgjørelse, end de have Ret til, saa vil jeg tillade mig at udtale, at jeg vilde finde, at det var en i høi Grad upassende Maade fra Statens og Statskassens Side at gaa frem paa ligeoverfor Kommunens soleklare Ret. Forslagene til § 26 skal jeg ikke omtale. Hvad Forslagene til § 27 angaar, da har Mindretallet ikke set nogen tilstrækkelig Grund til at gaa ind paa at stryge de her opførte Bemærkninger, som have staaet i flere Aar, og som forekomme os ingen Skade at kunne gjøre. Jeg tror heller ikke, at det er nogen videre stor Ubequemmelighed eller Uvillighed for Administrationen, at de gaa ud; men det har ikke ret villet gaa op for os, at der var nogen tilstrækkelig Grund til at stille disse Forslag. Den næste Post 178 mene vi derimod vil gjøre ligefrem Skade. Det er muligt, at den tekniske Kontrol for næste Aar kan nøies med de 6,000 Kr., som Flertallet vil bevilge til de jydsk-synske Sernbaner, men det er jo oplyst for os, at der nu findes et vel sammenarbejdet Kontor, som det vil have sine Betænkkeligheder at opløse, og det vil være en nødvendig Følge af dette Forslag. — Det er vel muligt, at man kan undvære et Par af disse Folk i det kommende Finantsaar, men i det Tilfælde, at vi atter begynde med Sernbanebygning i Sylland og Fyn — og om vi just ikke begynde næste Aar, er der dog al Sandsynlighed for, at vi gaa videre paa den Vej, som vi allerede ere saa vel inde paa — saa vil det samme Antal nødvendignis behøves igjen, og saa vil det være vanstelig eller umuligt at faae de samme Mænd igjen, og at indøve nye Mænd vil altid tage sin Tid, og maa siges at være en uheldig Foranstaltning. — Jeg skal for saavidt følge Udvalgets ærede Ordførers Opfordring til ikke nærmere at komme ind paa Spørgsmaalet om Limfjordsbroen, men jeg maa dog i alt Fald allerede her gjøre opmærksom paa, at Mindretallet paa ingen Maade har kunnet være med til den Bemærkning, som Flertallet har indført i Betænkningen Pag. 148 under Nr. 268. For Mindretallet staar det efter de Oplysninger, som have foreligget Udvalget, tydeligt, at der ikke her kan være Tale om at gjøre noget Retsstrav gjældende overfor Entreprenurerne; men tillige tro vi ikke, at der med nogen god Føie kan lægges Regjerings-tilsynet noget Væsentligt tillast, henseende til det nye, ukjendte Arbejde, der her har været Tale om. Vi tro tillige, at det ikke er meget heldigt, naar man ikke er aldeles sikker i sin Sag, naar man ikke ligefrem kan paavise, at der og der ligger